

"Tinska bukev" - 100 x 120 cm, akril na platno, 2011

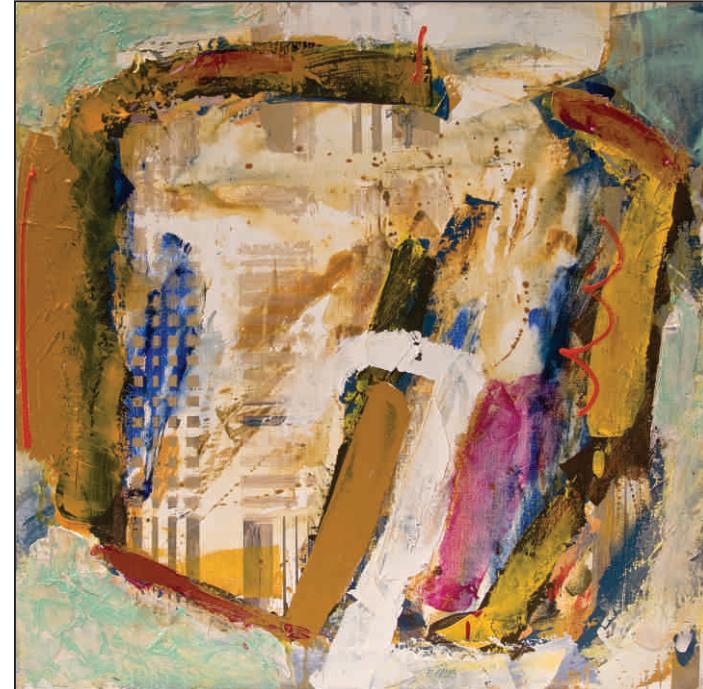

FRANC GOLOB,
akademski slikar, je bil rojen v Celju 30. novembra
1941. Leta 1970 je diplomiral na Akademiji za likovno
umetnost na temo 'Izložbeno okno kot likovni prostor'.
Slikarstvo je študiral pri prof. Mariju Preglju in prof.
Maksu Sedeju.

43 osebnih likovnih razstav v Sloveniji in tujini, med njimi
2003 Tolminski muzej, Tolmin, Slovenija
2010 Galerija moderne umetnosti, Celje, Slovenija
Galerija Rika Debenjaka, Kanal, Slovenija
2011 Salon HIT, Nova Gorica, Slovenia
Galerija Generali, Trieste/Trst, Italija

92 skupinskih razstav v Sloveniji in tujini, med njimi
2010 Društvo likovnih umetnikov Severne Primorske,
Magistrat Klagenfurt, Austria
2010 Castrumfoto, Pilonova galerija, Ajdovščina, Slovenija
2011 Društvo likovnih umetnikov Severne Primorske; Factory
of Art, Majšperk, Slovenija

Likovne delavnice in residencis, med njimi
2011 Simposium 'Druga narava', Sinji vrh, Slovenija
Simposium 'Hommage a Micklosz', Zamošć, Polska
Workshop Maramures, Romunija
Workshop Izlake, Slovenia

"Knapovsko okno" - 80 x 80 cm, akril na platno, 2011

FRANC GOLOB

Vabimo vas na odprtje razstave
v četrtek, 8. marca 2012, ob 19.00
v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin.

Slikarsko ustvarjalnost akademskega slikarja Franca Goloba bo
predstavila umetnostna zgodovinarka Anamarija Stibilj Šajn.
Glasbeni gost Dario Cortese.

Na ogled do 31. marca 2012.

FRANC GOLOB

Ob izjemno aktivnem, a na različna likovna področja razprtjenem delovanju, se je akademski slikar Franc Golob ponovno vrnil v slikarstvo. Z multimedijskimi izkušnjami in usedlinami spomina, z nagovarjajočimi zunanjimi impulzi in z odzivanji na notranja stihiska ustvarjalna hotenja snuje opus, v katerem je predmetni svet razprtjen v abstraktno asociativno in simbolno likovno predstavo. V interpretativni odprtosti slikarskih kompozicij pa je čutiti, da so vzniknile iz njegovih doživljajev krajine, iz njegovih fascinacij nad vizualno stvarnostjo z vsemi spremenjajočimi in za posamezni milje specifičnimi vrednostmi. A izbran motiv je le impulz, le okvir za njegove likovne zgodbe, v katerem se povsem prepusti magičnosti ustvarjalnega procesa, skozi katerega ga vodi njegova sogovornica – slika sama, s katero se brezkompromisno in hkrati tankočutno sooča, v njej vzpostavlja dinamične odnose, drzne konfrontacije, skratka burno dogajanje, katerega mu v svoji končnosti uspe zasidrati v čvrsto kompozicijsko strukturo, v konstrukcijsko trdjen svet.

Barve in oblike nosijo avtorjev karakter, tako kot svetlobe, strukture, tekture in kompozicije. Posamezna znakovna znamenja so njegove spremlevalke, vključene vselej v svež kontekst, v novo poglavje. V najnovejših delih presenečajo predvsem srečevanja na znakovnost reduciranih oblik s stiliziranimi, vitalnimi podobami rastja. Vse to so fragmenti, ki si »izborijo« svoj prostor na slikovni površini, na kateri se reminiscence na predmetno stvarnost bližajo robu abstrakcije. Bistvo oblik, ki dominirajo na slikovnem prizorišču, ni v njihovi razpoznavnosti, ampak v njihovi energijski moči in izraznosti, v likovnem življenju, ki ga posedujejo. Večplastnost, naglašena povrhnjica in svetloba so tiste likovne prvine, ki stopajo v štric z elementi simbolnega in naravnega repertoarja ter spremljajo avtorjeve oblikovne metamorfoze in vzpostavljajo prepoznavni skupni imenovalec celotnemu opusu Franca Goloba. Zdi se, da se v njem srečujeta bolj kot predstavnost narave, njen izjemen energijski potencial, s katerim se avtor poistoveti in ga prevede v energijo (s)likovnega življenja.

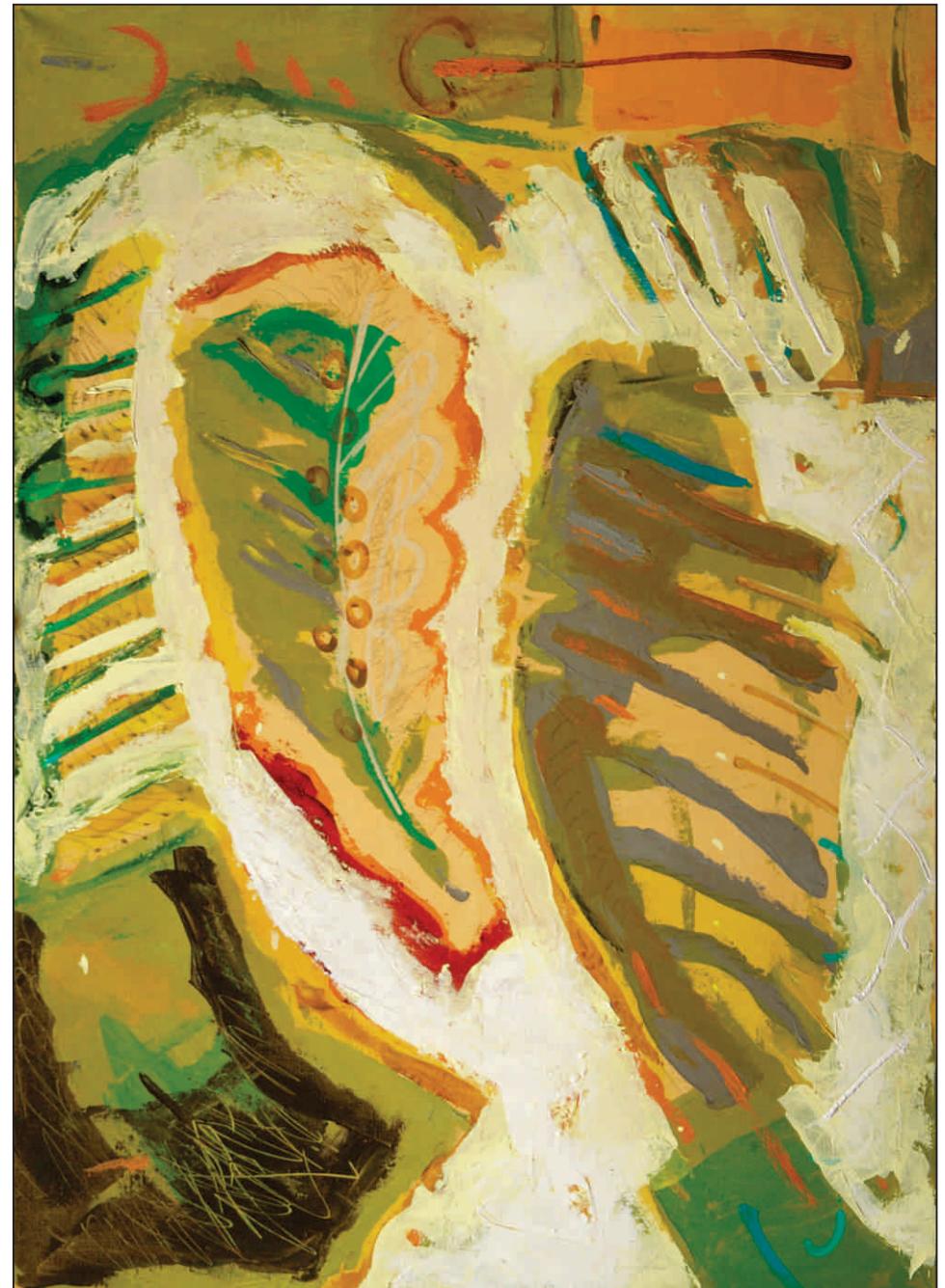
Dinamični barvni ritmi, vehementne poteze, asociativne, metaforične in simbolne oblike, večplastna slikovna površina, razpeta od materialno polnih barvnih nanosov do lazurno prefinjenih ter vsebinsko in likovno-formalno večpomenskih »oken«, sestavljajo energijsko polne, izrazno močne in likovno svojstvene slike, ki s svojo enigmatičnostjo, s svojim povedanim in hkrati zamolčanim oz. osebno preoblikovanim, s svojo dramaturško napetostjo in stopnjevanostjo ostajajo dražestne tudi za gledalca samega.

V nenehni komunikaciji med zunanjimi zaznavami in notranjimi, ču(s)t(ve)nimi doživetji je zaznati, da je Franc Golob hedonist, ki ljubi svoj likovni svet, ki uživa v njem, mu je predan z vso svojo bitjo ter zna pristnost videnega in globino doživetega ohraniti tudi na slikovni površini. Je nekakšen likovni svetovljaj, je ustvarjalec, ki živi eruptivno, polno (likovno) življenje.

Njegova najnovejša dela so s preteklostjo oplemenitena sedanjost, so slikarska žlahtnost, spojena z medijsko raznolikimi likovnimi izkušnjami. Polnomočno se je vrnil v slikarstvo.

In se v novi vlogi vrnil tudi v Tolmin, ki mu je vselej ponujal bogato snov za njegov čopič. V njegovem naravnem okolu je namreč našel mnogo tistega, kar ni le motivna resničnost, ampak je postalo in ostalo del njegovih likovnih videnj, zanimanj, razumevanj in sporočanj.

Anamarija Stibilj Šajn

”Šenepoimenovano“ - 140 x 140 cm, akril na platno, 2011